

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljkih, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Naročilna lista:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrť leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 126.

Maribor, dne 25. oktobra 1911.

Letnik III.

Naša zemlja.

Mnogo političnih tez smo že slišali, s katerimi utemeljujejo in opravičujejo Nemci svoje nasilno, plemenčevalno delo. Povdarjalo se je že s smešno resnostjo, da so Nemci „Herrenvolk“, katerim zato pristojna gospodstva nad nami. Patetično se je že zatrjevalo, da se mora preko slovenskih grobov, ker to zahteva uresničenje mostu od Belta do Adrije. In še mnogo drugih fantastičnih in nelogičnih trditev se je v tem oziru spravilo med svet.

Rekord je pa gotovo dosegel dr. Wiesthaler iz Slov. Bistrice. V nedeljo se je otvorila v Peklu pri Poljčanah šulfereinska nemška žola. Nemci so tega seveda silno veselili in v njihovih listih najdemo dolgovozna poročila o dogodkih, ki so se vršili ob tej priliki.

„Marburger Zeitung“ že vidi nemški paradiz na zemlji in z neverjetno bujno domišljijo slika navdušenje, ki je baje vladalo v nedeljo v Peklu. Toda to nas sedaj ne zanima. Če imajo Nemci pri takih nekulturnih pohodih, kakor je bil nedeljski v Peklu, kjer vzdržuje nemštvo samo par renegatov, svoje veselje, ga jim rade volje privoščimo. Če ne čutijo sramote, da se mora veliki nemški narod posluževati tako nečednih sredstev, kakor je vzgajanje neznačajnih narodnih izdajalcev, jim mi ne moremo pomagati.

Toda nekaj drugega je, o čemur hočemo govoriti. V poročilu „Marburger Zeitung“ od dne 24. t. m. o slavnosti v Peklu najdemo tudi izvleček iz govora, ki ga je imel dr. Wiesthaler pri tej priliki. Ta dobri mož je govoril sicer pri slavnostnem obedu, potem ko je rujna vinska kapljica gotovo že precej razgrela živčevje teh nemških bojnikov in ne vemo, če danes še stoji na stališču, ki ga je zavzemal v svoji napitnici. Toda, ker je preveč karakteristična za mišljenje spodnještajerskih Nemcev in posiljenec, se hočemo vendar nekoliko baviti z omenjeno napitnico.

Dr. Wiesthaler je v svojem govoru dokazoval, da je naše geslo, da naj slovenska zemlja ostane tudi slovenska last, neutemeljeno in neopravičeno. In podpiral je to svojo trditev z jako čudnimi argumenti. Rekel je, da so Slovenci bili že od nekdaj, ko so

se naselili na svojem današnjem ozemlju, podaniki nemških vladarskih hiš. Dr. Wiesthaler stoji tedaj na stališču starega veka, ko je vsa priborjena zemlja postala last zmagovalnega kralja in jo je potem ta razdelil med svoje udane vazale.

Čudno mora dirniti človeka, če sliši, da v sedanjih prosvitljeni dobi stoji še zastopnik nemškega svobodomiselnosti, ki je nekaj najmodernejšega, na omejenem stališču iz dobe ljudskega preseljevanja. Toda še bolj neumevno je, da skuša omikan in kulturni človek, za kakoršnega hoče veljati dr. Wiesthaler, s kruto besedo odrekati celemu narodu pravico do svoje zemlje. Skozi stoletja in stoletja že prebiva slovenski kmet na svoji grudi, ki je vsa prepojena z njegovim znojem in krvjo; vsi njegovi časi so bili težavni in težki. A naenkrat pride tak nemški doktor in kar postavi tezo, da je ta zemlja last ljudij, ki so imeli od nje vedno samo ugodnosti.

Ampak to še ni najžalostnejši, najsmesnejši moment. Narodna napetost gre pri gotovih Nemcih že takoj daleč, da ustvarja pravcate logične izrodke. Ob enem, ko starokopitno dokazuje dr. Wiesthaler, da naša zemlja pripada vladarski hiši, skoči tudi že na drugo, ravno tako drzno trditev, namreč, da je ta zemlja nemška in da spada v delokrog šulfereina. Ne vemo, kaj bi dr. Wiesthaler rekel, če bi postavili enake teze v državah, ki slučajno nimajo nemških vladarskih hiš; gotovo bi ves nemški tabor kričal o podivjanosti in nekulturnosti. Seveda, proti Slovencem bi naj bilo gotovim ljudem vse dovoljeno. Toda v imenu poštenja in kulture zavračamo dr. Wiesthalerjeve trditve kot žaljive in absurde.

Avstrijske finance.

Avstrijske finance niso slabe, niso neugodne, vendar se mora z njimi previdno ravnati, da ne pridejo z ravnotežja. Navzlic draginji je razvoj industrije, kakor je finančni minister konstatiral, ugoden, davčni dohodki pa zelo zadovoljivi — kajti draginja samo vzame enemu, da drugemu. Denar ostane po večini doma in samo „menjava“ med različnimi faktori, zadene širše ljudske mase in da vsled tega misliti. Če bo znal finančni minister nastaviti previdno svojo posodo pri onih, ki se debelijo od dragin-

je, ne bo prišel v zadrego radi draginje. Kljub temu pa ne sme biti ravnodušen napram velikemu, modernemu in mednarodnemu kulturnemu problemu, nenehovanemu „druginja.“ Trenotno ima pa sam težke skrbi s svojim lastnim resortom. On rabi denar in mora delati dolgove. Do marca 1912 mora biti posojilo 400.000.000 K v redu. V marcu zapadejo zakladni papirji od leta 1908; ti so prvotno znašali 220 milijonov kron, pa se jih je s poplačevanjem reduciralo na 180.000.000 K. Zakladni papirji bodo sedaj prolongirani; nadomestilo se jih bo namreč z novimi, do leta 1915 veljavnimi. O zamenjavi starih z novimi še dvomiti ni, kajti zakladni papirji, ki se obrestujejo z 4% in so podvrženi le neznatnim kurznim spremembam, zavzemajo dostikrat mesto čistega denarja v blagajnah zavodov in tudi bank.

Nadalje mora biti kontokorentni predujem 76 milijonov kron plačan do dne 1. aprila 1912. Finančni minister je pa iz tega dolga napravil 90letno, amortizacno rento, katero bodo prevzele zavarovalnice, hranilnice in pokojni zavodi in jo bodo morale obdržati. Zadolžnice se bodo glasile vsaka na pol milijona kron, se bodo obrestovale po 4.35% in bodo potekle tekom 90 let.

Tema finančnim operacijam se more samo v toliko ugovarjati, da nimate prave pravne podlage in zamorete veljati le kot izhod v sili. Skrbeti se mora, da se take finančne umetnosti ne bodo ponavljale.

Finančni minister rabi tudi nov denar, takole kakih 150 milijonov kron; gre se v prvi vrsti za poplačilo državnega dolga v znesku 25.000.000 K in za investicije državnih železnic v znesku 109.000.000 K, torej ne za zvišanje državnega dolga, pa tudi ne za nepokrito povišanje istega, kajti stare dolgove se deloma poplača in za nove dobi država dobičkanosen inventar v svojih železnicah. Z našim državnim kreditom se mora ravnati previdno, kajti rentni trg cete Evrope je prenasičen. Zadnji čas niso samo države jemale posojilo, temveč tudi mesta, in vsled tega je prišlo izvanredno dosti rent na trg, vrhutega še z nizkimi kurzi. Kapitalisti so se rajši vrgli na akcije, ki so v sedanjih razmerah dobičkanosnejše, rente in zadolžnice pa ležijo pri jako slabih kurzi.

Zahtevajte list Straža!

PODLISTEK.

Zbegani Amerikanec.

(V zabavo in pouk priobčil Januš Golec.)

(Konec.)

Osupnjen gleda Janez za divjakom, ki je drvil naprej kakor zbesnel. Ker žene ni našel pri vozniku, hitel je naravnost na njen dom. V temi je prilomastil Peter do hiše starišev svoje žene in jel trkati in pa vpiti:

„Odprite, patrola je tu!“

Njegova žena ga brž spozna po glasu, zbeži z otroci v drugo izbo in se tamkaj zaklene.

Nihče se torej na njegovo trkanje v kočuri ne oglasi, jame torej močnejše udrihati po durih in oknih. Pa vse zamanj, v hiši se od strahu pred divjakom ni nikdo zganil. Ker s trkanjem ni nič opravil, je vlomil okno, ter se skozi odprtino splazil v izbo, v kateri je ležal bolani ženin oče, ki se je pa pri pogledu na roparja z revolverjem v roki tako prestrašil, da je drugi dan umrl.

Peter pa videč mesto žene, bolnega očeta v postelji, jame razsajati in tirjati:

„Mojo staro sem!“

Bila je pa tema in ni takoj zapazil vrat v drugo izbo. Se le nesrečna luna, sicer tolikrat blagrovana in opevana, je bila to noč usodepolna za ubogo Sršenko.

Skozi vdrtlo okno je namreč prisvetila izza oblakov in pokazala razbojniku vrata v drugo izbo.

Kakor tur se je zagnal Peter v vrata in po le enem sunku je odletel zapah ter pred Petrom se je pojavil pretresljiv prizor, ki bi moral ganiti vsako človeško srce, če ni res zakleto, kakor je to bilo Petrovo.

Uboga žena je s prosečim glasom in smrtno bledim obličjem iztegovala roke proti njemu in ga prosila, naj jej prizanese zavoljo otrok.

Otroci, ki so se vsled strahu krčevito oklepali matere, so moleli ročice proti očetu in ga prosili, naj ne ubije matere.

Toda zaman — Peter ropar, ki je že davno izgubil čut za človeško bedo, se ni zmenil za prošnje in jok, ampak je na vse grlo je kričal:

„Sedaj si v mojih rokah, sedaj ti bodem pokazal, denar pred menoj skrivati.“

Zgrabil je nato nesrečnico, ki je bila trda od strahu, jo iztrgal iz otročjih objemov, potegnil na sredi hiše in položivši nogo na vrat, začel kot besno kričati:

„Sečaj je tvoja zadnja prišla, krempl ti, babji!“

Kakor krvoločni tiger si je pasel oči na ubogi žrtvi, ki je vsled strahu in ker jo je premočno tiščal z nogo ob tla, tudi kmalu izdihnila svojo tolikanj preganjano dušo.

Po dokončanem zločinu jo je mislil morilec ravno odkuriti skozi udrto okno, kar ga zgrabi troje močnih rok in na mah je bil zvezan na tleh.

Bastlov Janez, ki je vozil Petrove otroke in katerega je Peter na povratku nahirulil, je takoj vedel, da se danes ne bode dobro godilo njegovi ženi, je skočil hitro domov še po dva hlapca.

Podali so se takoj za Petrom, ali žalibog prišli so prepozno, kajti divjak je bil že izvršil svoj grdi zločin.

Na tleh zvezanega so ga še preiskali ter našli pri njem revolver z 31 patroni, v papir zaviti dolg nož in velik ključ; torej dobro oborožen je bil Amerikanec, kakor najhujši ropar.

Brž ko se je drugi dan zdanilo, so ga gnali zvezanega v Arvež in še med potom je divjal in bil ves črn od jeze.

Rotil se je še:

„Bog pomagaj Bastlu in Janezu, kadar pridem nazaj!“

Toda te grožnje ni izvršil, kajti pravična roka božja je za to poskrbela, da je bil za svoj zločin v

dosmrtno ječo obsojen in je tudi v ječi izdihnil svojo podivjano dušo.

Še ostala Petrova družina pa je obhajala žalostno veliko noč. Ubogo mater in materinega očeta so kmalu v žalostnem spremstvu petih osirovelih otrok pokopali; Peter je pa za več velikih noči imel čas premišljevat, kaj da se pravi:

Spoštuj očeta in mater in ne ubijaj!

Te vrstice sem pa zapisal, da vidijo stariši, kam da pripelje otroka slaba vzgoja in slepa ljubezen; mlajši pa se naj iz te zgodbe učijo, kako se strašno maščuje, ako otrok prelomi zapoved: Spoštuj očeta in mater!

Po solnčni Dalmaciji.

(Priobčil F. F.)

I.

Otok Mljet (Meleda).

Po poročilu starih piscev se po Agezilaj Anacarbej, ni hotel pokloniti cesarju Septimiju Severu, ko se je ta vojske s Parti. Cesarsko veličanstvo je bilo razžaljeno in v kazni za prevzetnega velikaša ni izostala. Poglavar Cilicije je moral v prognanstvo; odločili so mu kot bivališče dalmatinski otok Mljet (Meleda), kateri se nahaja kakih 20 km zapadno od slavnega Dubrovnika. Po stari pripovedki si je Anacarbej izbral za bivanje tiho in mirno lukso Porto Palazzo na severni zahodni strani otoka. Tukaj je dal postaviti grad in ljudstvo smatra razrušeno zidovje na južnem obrežju luke kot ostanke tega nekdanj prav obširnega in lepega gradu.

Pogled na zemljevid kaže, da se Mljet razprostira med vsemi dalmatinskimi otoki najbolj proti jugu. Ker je na otoku samo neznatno število bornih naselbin, se le malokdaj najde človek, čigar noga obhodi te kraje. Glavne parobrodne proge ne vodijo do tega otoka; pač pa prireja neko parobrodno društvo

† Dr. Josip Vošnjak.

Pogreb dr. Jos. Vošnjaka, ki se je vršil večeraj popoldne, je bil vkljub skrajno neugodnemu vremenu jako slovesen. Udeležila so se ga različna društva od vseh strani. Iz Maribora je bila zastopana Čitalnica in Posojilnica. Videli smo nadalje zastopnike iz Ptuj, Celja, Ljubljane, Gorice in Trsta. Čitalnica iz Spodnje Šiške je bila zastopana s številnim odposlanstvom z zastavo. Razun teh oficijelnih zastopnikov je bila udeležba od strani domačega ljudstva zelo mnogobrojna. Videlo se je, da je raniki užival obče spoštovanje. Pogreb je vožil od posestva do pokopališča Sv. Venčesla domači župnik gospod Pankracij Gregore ob asistenci devetih gospodov duhovnikov. Moški zbor je krasno zapel dve žalostinki, eno pri hiši žalosti, eno ob grobu. V slovo so govorili na grobišču župnik Gregore, ki je omenjal pokojnikovo delovanje v prid telesnega in duševnega blagorja slovenskega naroda. Dr. Ilešič se je kot zastopnik Slovenske Matice spominjal ranikega kot narodnega delavca. V istem smislu se je poslavljajal o pokojnega nečak dr. Bogumil Vošnjak. Kot zadnji se je poslovil od dragega nepozabnega domoljuba profesor Perušek kot zastopnik Slovenskega pisateljskega društva. Navzoči so bili silno ganjeni. Ko se je rakev položila v hladni grob, se je zasolžilo marsikatero oko. Posebno smo opazili, kako so se jokali za svojim sosedom vrli pohorski kmetje. Vsem se je videlo, da se zavedajo velikega trenutka — smrti velezaslužnega narodnega probuditelja.

O njegovih poslednjih urah smo izvedeli od prijateljske strani sledeče zanimivosti: Že dalje časa se je popolnoma mirno pripravljaj na smrt. Določil si je celo obleko, v kateri se naj ga pokoplje. Malo pred smrtjo je še rekel: „Rad umrjem! Čemu sploh še živim?“ Zaspal je mirno brez vsakega boja. Dan pred svojo smrtjo, dne 20. t. m., o polnoči je zapisal v svoj dnevnik naslednje zanimive stavke:

„O večni Bog, bodi milostljiv duši moji! Ne sodi je preostro! Blagoslovi moj ubogi slovenski narod, da bo združen z drugimi Slovani dosegel vzvišeni cilj, ki si mu ga v svoji neskončni modrosti določil v zgodovini človeštva!“

Vojska med Italijo in Turčijo.

„Timesov“ korespondent o Italijanih v Tripolisu.

„Timesov“ korespondent v Tripolisu se bavi s korespondenti italijanskih časopisov in trdi, da trpe na patriotičnem pregretju, ki jim je zamorilo smisel za sorazmerje, ker da vidijo konje in slone tam, koder so le muhe. Tako trdi ta korespondent, da se je udeležilo prvega napada na utrdbu Bu-Meliana komaj kakih 20 Turkov.

„Da se more soditi s potrebnim smislom za sorazmerje o novem položaju v severni Afriki“ — piše

v Dubrovniku parkrat na leto izlete na otok in sicer le v luko glavnega mesta Mezzo Meleda. V Porto Palazzo pa pride le slučajno kak popotnik. Pri tem pa smemo šteti nekatere dele otoka med najlepše prirodne bisere, s katerimi se more ponašati Dalmacija v istini. Res je sicer, da lahko primerjamo Dalmacijo, zlasti južno od Zadra, skalnati puščavi, na otoku Mljetu pa pokriva bujno zelenje tla in v notranjem delu se širijo velikanski gozdovi. Pravili so nam, da spada večji del gozdov v državno last ter nameravajo napraviti na otoku nekaj „Naturpark“; koliko je na tej vesti istine, nisem mogel dognati.

V luki Porto Palazzo stoji razven gori omenjenih razvalin še kakih pet do šest hiš v polukrogu ob morskem obrežju. Prebivalci so ribiči, ker že od daleč naznanjajo to velike mreže, razobesene na kolih za sušenje. Domačini so napram tujcu kaj potrpežljivi, prinašajo vse, kar zmorejo ter so glede cene zelo ponižni. Malo večja hiša je ljudska šola. Deca pa ima dolgo in prav težavno pot do šole, ker so posamezne hiše raztresene daleč na okoli po hribovju. Srečali smo učenca, kateri je bil ravnokar na potu domov. Pogumno je odgovarjal v jako čisti hrvaščini na razna vprašanja ter docela iznenaden ogledoval podarjene mu novce.

Iz luke drži začetkoma prav slaba, z velikimi kamni posuta pot v notranji del otoka. Po pičli pol uri hoda se odepi stranska steza v naselbino vrh hriba. Od dekletca, ki je ob studencu napajalo mršavega konja, smo po dolgem prigovarjanju izvedeli, da se to selo zove Govedarji. Po kratkem odmoru pa smo zopet zasledovali glavno pot, ki je kmalu zavila v gozd. Kako prijetno je bilo tukaj! Lepa, mehka steza vodi v senci visokih južnih dreves do čudovito krasnega jezera Lago grande, to je: Veliko jezero na južni obali Mljeta.

Presenečeni tolike divote smo obstali na bregu. To jezero štejemo zaradi prekrasne lege med najlepše naravne bisere, ki sem jih kdaj mogel občudovati. Solnce se je lesketalo v čisti, zelenkasti vodi, koje površina je bila videti liki veliko zrcalo med temnimi gozdovi: sredi jezera pa se vzdiguje na nekem majhnem otoku starinsko poslopje, slično na pol samostanu in na pol gradu.

ta korespondent — „je neizogibno potrebno videti teh dni Tripolis tako, kakor sem ga videl jaz. Takoj ob prihodu v Tripolis, ko vidi devet velikanskih oklopnjaj, ki stražijo prazno, zapuščeno oazo, izgubi človek smisel za sorazmerje. Onih devet velikanov, stoječih nasproti pravemu „hič“, v resnici ne izgleda kaj heroično. Ker nisem prisostvoval bombardiranju, ne morem reči, da li so Italijani streljali dobro ali slabo. Gotovo je pa, da tudi, če bi bili streljali slabo, bi bil učinek bombardiranja tisti, kakor če bi bili streljali dobro, ker ni bilo uprav nikakega odpora.“

„Timesov“ korespondent trdi dalje, da nimajo dosedanje operacije Italijanov v Tripolitanijski nikake vrednosti in zaključuje:

„Vendar so si pa Italijani razgreli možgane s tem, da so odtrgali ta gnjili list z ene trhle veje otomanske države in mislijo, da so s tem doprinesli drugo zmago pri Austerlitzu.“

Kako so se prvi Evropejci naselili v Tripolisu.

Prvi Evropejci, ki so se naselili v Tripolisu, so bili stari Grki. Na otoku Teksas je bilo več slabih letin. Sestrađano ljudstvo je vprašalo bogove, kaj mu je storiti. „Obljudite Libijo“, se je glasil odgovor. In nato so otočani napravili potrebne čolne in so poiskali pogumnih mladeničev, da bi šli ogledat novi svet. Mladeniči so se vkrcali, napeli jadra in veslali proti Tripolisu na afrikanško obrežje. Med potjo so se pa skesali, se obrnili in vrnili domov. Ko so domačini zagledali vračajoče se mladeniče, so se razsrdili in sklenili, da jih ne puste več na kopno. Pričeli so streljati nanje s puščami. Ko so mladeniči videli nevarnost in da jih svojci več ne marajo doma, so obrnili čolne in s podvojenim pogumom jadrili zopet proti novi domovini. Dva tedna pozneje so se izkrcali v Libiji — poznejemu Tripolisu. — Tako piše londonska „Westminster-Gazette.“

Na grško-turški meji.

Navzlic pomirjevalnim izjavam turške vlade postaja turško oboroževanje ob grški meji od dne do dne bolj nevarno. To je naglašal tudi zunanji minister napram zastopnikom tujih držav. Ob enem je pa pripomnil, da bo morala Grška napraviti potrebne korake, da brani svoje meje in pomiri razburjeno javnost.

Zveza med Turčijo in Srbijo?

„Tribuna“ priobčuje od svojega dopisnika v Carigradu brzojavko, v kateri se poročajo te-le senzacionalne vesti:

Turška vlada je sklenila, dati srbskemu življu v Makedoniji in Stari Srbiji posebne privilegije, ker so se Srbi izkazali kot najzanesljivejši element v državi. Kraljevini Srbiji se za njeno dokumentirano prijateljstvo v najtežjih časih za Turško izroči vojna in administrativna uprava sandžaka Novi pazar, to pa samo pod pogojem, da sklene Srbija s Turčijo obrambno zvezo v varstvo srbskega in otomanskega plemena.

Uredništvo imenovanega lista pripominja k tej vesti, da se je v stvari informiralo in izvedelo, da je srbska vlada dobila res brzojavko slične vsebine od turške vlade in da so bili kralj in ministri presene-

Star ribič nas je v svojem čolniku urno dovedel do otoka, kjer smo našli prijaznega voditelja v osebi duhovnika dr. Oreba iz Dubrovnika. Razven njega prebiva še par gozdarjev in samostanu, drugih ljudi ni. Ogledali smo si obširno poslopje, ki je pa sedaj večidel prazno. Nekateri pravijo, da je služilo nekdanj vojaškim svrham, drugi pa trde, da so tukaj prebivali že v XII. stoletju menihi-benediktinci.

Po leti pridejo za nekoliko časa profesorji in bogoslovci iz — če se še prav spominjam — bogoslovnice v Dubrovniku semkaj v tiho, krasno pokrajino na počitnice. Tukaj bi bilo prav prikladno letovišče za nervozne ljudi, če bi se odstranil edini nedostatek glede dobave živila, ker ni redne zveze z Dubrovnikom.

V mali Marijini cerkvi smo videli star kip device Marije, h kateremu so v prejšnjih časih čestokrat prišli romarji, med njimi tudi knezi in kneginje. Tekom časa so na to toli oddaljeno cerkvico pozabili in zvon ne vabi več romarjev k molitvi, ampak odmeva samotno na vodni planjavi.

Naš vodnik nam je pokazal še grob in nagrobno ploščo sina nekdanjega bosanskega kralja Tvrdka; drugih zanimivosti cerkev nima. Gole stene, ubožni oltar, slabe, stare klopi in vse drugo kaže, da je jako revna. Poleg cerkve stoji prastaro, kapelico podobno poslopje, baje iz grške dobe. Zgodovinarji pripovedujejo, da so se naseljevali Grki od leta 390 pred Kristusom naprej po dalmatinskih otokih. Mljet se je zval Melita. Omenjena stavba pa je prazna in nima nikakšnega napisa, tako da ni mogoče priti do natančnega sklepa, so li prodrli Grki tudi do južne obale, ali pa so se ustavili v luki Porto Palazzo.

Izvedeli smo še, da je jezero zvezano z morjem. Poiskali smo kraj, kjer se voda iz jezera izliva v morje; odprtina je jedva 100 korakov široka ter ne more biti zelo stara.

Sredi otoka Mljeta je še drugo manjše jezero, do katerega pa nismo več prišli, ker je pot dolga in deloma jako težavna. Bil je že skrajni čas, da se poslovimo od uljudnega voditelja ter se vrnemo na brod. Ko se je solnce skrilo za zelenimi griči, smo odpluli proti Dubrovniku.

čeni od tega senzacionalnega obvestila. Povod za ta korak turške vlade je baje dejstvo, da se je na vojnem posvetovanju na Dunaju, kateremu je baje prisostvoval tudi bolgarski kralj Ferdinand, sklenilo, da vdere bolgarska armada v Makedonijo, avstrijska pa zasede Sandžak.

Bolgarija in Grška.

Grški oficiozni vlačni list izjavlja, da Grška ne bo ostala brezdelna, če Turčija napade Bolgarsko. Ob enem je izšla enaka izjava tudi v bolgarskem vladnem organu „Mir“, da Bolgarska ne bo mirno gledala, če Turčija napade Grško.

Gospodarske škode.

Iz Trsta poročajo:

Mytilenska banka je zaradi krize, ki jo je povzročila vojna, ustavila plačila. Pasiva znašajo en milijon kron. Mytilenska banka ima več filijalk tudi v Turčiji.

Iz Ferrare poročajo: Mlinska akcijska družba Molini veneti Emiliana, ki razpečava skoraj vso svojo moko v Turčiji, je morala zaradi vojne ustaviti svoje dobavljanje in odpustiti velik del delavcev. Tudi v italijanskih tovarnah za sladkor je nastala velika kriza.

Politični pregled.

Državni zbor.

Dunaj, 24. oktobra 1911.

Kdor je prišel danes v zbornico v mnenju, da bo stalo italijansko fakultetno vprašanje v ospredju razgovorov, je bil razočaran. To nesrečno vprašanje, ki je bilo ravno na dnevnem redu, je tvorilo sicer predmet dolgočasnim govorom v zbornici, toda pozornost vseh poslancev, ne izvzemši tudi Italijanov, je bila osredotočena na rekonstrukcijsko vprašanje, oziroma na iskanje zanesljive večine. O fakultetnem vprašanju se je obravnavalo v zbornici, kjer so maloštevilni poslanci, ki so vsakokratnega govornika dolgočasni in nejevoljni poslušali, pošiljali italijansko fakulteto k vsem vragom; slednja ni bila povod razburjenja duhov. Radi nje niso letali načelniki velikih strank in manjših skupin tako laskavo in s tako važnimi obrazi sem in tje, si stiskali mimogrede in naglo roke ter izginjali v sanktuarijo, kjer naj bi se skovala dolgo iskana večina. Za Gautscha ne bodo prihodnji dnevi ravno najprijetnejši v njegovem političnem življenju. Gospodje od nemške narodne zveze, ki so samozavestno in ošabno raztrobili v svet, da leži v njihovih rokah usoda Avstrije, so postali naenkrat malobesedni in brez glave.

V zvezi, katere deviza je baje „quot capita, tot sententiae“, je toliko diferenc in diametralno nasprotnih mnenj, da je njenim članom nemogoče, najti pravo smer. Kar se danes sklene, se odkloni jutri.

Debate v plenumu se je udeležilo več govornikov. Pred razpravo o italijanski fakulteti je bilo na vrsti več interpelacij. Med drugim je odgovarjal baron Gautsch na interpelacijo glede tripolitanske zadeve. Povdarjal je, da nimamo nikakega povoda, da ne bi lojalno upoštevali izjav italijanske vlade, ki se hoče izogniti vsemu, kar bi spravilo v nevarnost status quo na Balkanu.

K predlogu italijanske fakultete so govorili dr. Rybar, dr. Smolaka, češki nacionalec Formanek, češki socialni demokrat Tomašek in vsenemec dr. Jäger. Nato je bila debata prekinjena. K nujnemu predlogu glede dalmatinskih železnic je govoril dr. Ivčević. Prihodnja seja bo jutri 25. t. m.

Rekonstrukcija kabineta.

Ministrski predsednik Gautsch je bil dne 23. t. m. dopoldne sprejet od cesarja v dolgi posebni avdienci ter mu je poročal o politični situaciji.

„Neues Wiener Tagblatt“ prinaša očitno inspirirano poročilo glede rekonstrukcije kabineta in pove, da bi bila samo dva ministra imenovana in sicer dva češka uradnika ali dva Čeha, ki nista poslancev. Cilj rekonstrukcije je konsolidacija in delazmočnost parlamenta, politični kurz pa da ostane neizpremenjen. Ta rekonstrukcija kabineta je začetek sanacijske akcije ministrskega predsednika barona Gautscha.

Pater Stojalowski †.

V ponedeljek dne 23. t. m. je umrl v Krakovu eden najznamenitejših poljskih politikov, bivši državni poslanec pater Stojalowski. Ranjki je bil še tudi član zadnjega parlamenta. Bil je posvetni duhovnik in vodja poljskega krščansko-socialnega delavstva. Kot državni poslanec je bil član poljskega centra.

Odpoved nadvojvode Ferdinanda Karola.

Cesar je dovolil nadvojvodi Ferdinandu Karolu izstop iz cesarske hiše. Nadvojvoda je namreč sam zaprosil za izstop, in to vsled tega, da se je lahko poročil s svojo zaročenko, hčerko praškega profesorja Czuberja. Nadvojvoda je odložil vsa svoja dostojanstva in se bo stalno naselil v Švici. Vest, da je nadvojvoda že poročen, se potrjuje.

Nemčija.

V nedeljo dne 22. t. m. so se vršile v Alzaciji na Nemškem volitve v drugo zbornico. Po dosedaj znanih rezultatih je izvoljenih: 2 liberalca, 19 članov centra, 5 socialnih demokratov, 5 članov lo-trinškega bloka in 1 neodvisen agrarec. 14 volitev je še potrebnih. Po dosedanjem izidu imata centum in

lotrinski blok, stranka, ki je centru najbližja, največ mandatov. Centrum ima dosedaj celo absolutno večino.

Državnozborna volitev v Gradcu.

Pri včerajšnji nadomestni državnozborni volitvi je bil izvoljen nemški nacionalni profesor Held. Dobil je od 3268 oddanih glasov 1918, socialni demokrat pa 1101. V tem okraju je bil pri glavni volitvi dne 13. junija 1911 izvoljen Wastian, ki je pa ta svoj mandat odložil in obdržal mariborski državnozborni mandat.

Srbija.

Potovanje kralja Petra v Pariz je bilo določeno za dan 9. novembra. Pojavljajo se glasovi, da bode kralj Peter z ozirom na nejasnost mednarodne politične situacije tudi to pot odgodil svoje potovanje na Francosko. V belgrajskih političnih krogih smatrajo, da bo kralj Peter posetil francoskega predsednika meseca maja prihodnje leto in to po posetu holandske kraljice Viljemine.

Anuiteta za srbske državne dolgove je v letu 1881 znašala 2.686.200 dinarjev; v letu 1891 je znašala 16.900.874 dinarjev; v letu 1901 20.095.150 din. in letos znaša že 34.704.500 din.

Maroko.

Maroška pogajanja se bodo baje končala že ta teden. Nemčija dobi v okolici Konga dve pokrajini, ki mejita na eni strani na Kongo, na drugi strani pa na reko Lobai, in sta skrajna dela teh pokrajin šest kilometrov široka. Zato pa dobi Francoska v Kamerunu majhno pokrajino.

Portugalsko.

Na Portugalskem je nastal razdor med revolucionarji. Radikalni revolucionarji so napadli prejšnjega republikanskega notranjega ministra Almeida ter ga pretepli. Še le došla kavalerija je mogla napraviti red. Vsled radikalnih zahtev, ki hočejo izredno poostrenje izjemnega stanja proti monarhistom, hoče Chagas odstopiti, kar bi pomenilo velik udarec za republiko.

Iz Viga poročajo, da je moral Conceiro, zasledovan od vojaštva, pustiti veliko množino provijanta in streliva v rokah revolucionarjev.

Na Španskem so baje orožniki na nekem dvorišču zajeli in aretirali 37 Portugalcev, ki so pripadali eskorti dona Miguela Braganškega.

Vstaja na Kitajskem.

Dne 19. t. m. so revolucionarji zavzeli mesto Ičank brez odpora. Vsa mesta ob Jang-Tse-Kiang in na vzhodu provincije Huron so prišla v revolucionarne roke. Iz Hankava prodirajo vstasi proti severu. Nekatera poročila pravijo, da se brani Juanšikaj prevzeti poveljstvo nad vladnimi četami in vladni organi so mnenja, da Juanšikaj konspirira z republikanci ter hoče postati predsednik prihodnje kitajske republike.

Amerika je odposlala pred Hankav 3 križarke, 2 torpedna rušilca, 5 topničark in 1 transportno ladjo.

Narodna skupščina je bila dne 22. t. m. v Pekingju otvorjena. Prestolni govor zatrjuje, da hoče vlada uvesti Kitajsko med konstitucionalne države.

Juanšikaj odklanja poveljništvo.

Juanšikaj, ki je določen za vrhovnega poveljnika cesarskih čet, je odpisal, da je hvaležen za imenovanje, ker pa je bolan, ne more odpotovati v Hubei, dokler ne okreva. Dotlej pa bo skrbel za pravice. Dvor mu je ukazal, da naj nemudoma odgovorje, če noče izgubiti cesarskega zaupanja.

Juanšikaj je edini mož na Kitajskem, ki bi znal biti zamogel s pomočjo svojega osebnega ugleda in severnih čet udušiti vstajo. Vodilni močje v Pekingju so ga imenovali diktatorjem z skoro neomejeno oblastjo. Celo sklicanje parlamenta, imenovanje iz Kitajcev sestavljenega odgovornega ministrstva se mu je koncediralo. Toda on noče. Juanšikaj je začela nenkrat boleti noga. On je pač tudi Kitajec, vsled tega je vsaj v srečo sovražnik dinastije Mandžu. Zmešnjave v Pekingju so zmiraj večje, vstasi pa nadaljujejo pohod proti severu. Zdi se, da je res prišel konec gospodarstva rodbine Mandžu v cesarstvu — solnce.

Raznoterosti.

Osebna vest. Sodnijski izpit je napravil z jako dobrim uspehom gospod dr. Joško Požar, c. kr. sodni avskultant v Mariboru, brat frankolskega gospoda župnika.

Iz sodne službe. Imenovan je pravni praktikant pri okrožnem sodišču v Mariboru dr. Milko Gaber avskultant v področju graškega nadsodišča.

Iz poštne službe. Poštno ravnateljstvo v Gradiču je imenovalo Antona Žinka poštним oficijantom v Radgoni. Jerica Kermek je imenovana poštним ekspedijentinjam pri Sv. Benediktu v Slovenskih gorah. Prestavljen je poštni oficijant Anton Šrbotnik v Kaptenberg, na njegovo mesto pa pride poštni pristav Herman Merlin iz Kaptenberga.

Matci Slovenski manjka za pokritje letošnjih stroškov še mnogo tisoč kron. Zato nujno prosí, da čim preje plačajo članarino dosedanjí člani in da se prijavijo novi. Članarina znaša 4 K in se more tudi

direktno poslati na naslov Slovenske Matice v Ljubljani. V Ljubljani sami se sprejema naročnina v društveni pisarni (Kongresni trg šte. 7) in pri tvrdki Iv. Bonač.

Razpis službe. Razpisanih je več mest za uradne sluge pri finančnem ravnateljstvu v Gradcu. Prošnje v štirih tednih. Natančnejši pogoji so v „Gr. Zeitung“ z dne 20. oktobra.

Iz finančne službe. Prestavljena sta nadpaznika Franc Repolusk iz St. Jurija ob Ščavnici v Konjice in Mihael Ferenčak iz Ptuja v Slovenjgradec. Nadpaznik gospod Jože Lužar je napravil z dobrim uspehom uradniški izpit.

Umrl je dne 24. oktobra 1911, ob 10. uri predpoldan, častiti gospod Jurij Galun, župnik v poklju, v 65. letu svoje dobe. Rojen dne 7. aprila 1846 v Stopercah, v mašnika posvečen v Mariboru dne 21. julija 1872 je služil kot kaplan v Gornji Polskavi, pri Sv. Kungoti na Pohorju, pri Sv. Janžu na Dravskem polju (tudi kot provizor), pri Sv. Petru na Medvedovem selu, pri Sv. Emi, v Rajhenburgu, pri Sv. Martinu na Pohorju, v Leskovcu, kot provizor in kurat pri Sv. Jerneju v Radvanju, kot župnik na Breznem in v Podsredu. Dne 1. decembra 1900 je stopil v stalni pokoj ter se je preselil v Brežice, pozneje pa na svoje posestvo pri Sv. Jožefu nad Celjem. Mrtvaška opravila se bodo vršila v četrtek ob 8. uri zjutraj v cerkvi oo. Lazaristov pri Sv. Jožefu, spreved pa bo na okoličansko pokopališče. Naj v miru počiva!

70letnico svojega rojstva je obhajal včeraj graški škof ekselencija dr. Schuster. Prevzvišeni je že 18 let nadpastir v sekovski škofiji.

Obrtno-pospeševalni urad v Gradcu priredi od 6. do 18. novembra strojni tečaj za mizarje. Priglasila naj se pošljejo ravnateljstvu zavoda.

Dr. Kukovec je zelo hud, ker smo mirno in objektivno poročali o njegovi znani aferi. Če bi kak naših voditeljev prišel v slični slučaj, bi likeralni listi divjali veselja, mi smo pa samo kratko poročali po nemških listih, ta dr. Kukovec je vsteno ves iz sebe. Čuti se žaljenega in naperil je proti nam tožbo. Ko je bil pri vskljeni obravnavi oproščen, je „Slovenski Narod“ blahoto zatrjeval, da bo dr. Kukovec pred potniki obračunal z „nemškimi, nemškutarskimi in klerikalnimi listi.“ Nas je sedaj že pozval pred sodni stol, kar nam sicer ne navdaja nikakega strahu, toda „nemške in nemškutarske liste“ je pustil, kolikor je nam znano, dosedaj še pri miru. Zakaj ta dvojna mera? Dr. Kukovec, le korajžo in tožite se „Deutsche Wacht“ in „Štajerca“!

Zasluzeno plačilo. Z našimi liberalci, ki se tako radi vežejo z nemškutarji, naše ljudstvo navadno temeljito obračuna. Pred časom smo pisali, kako so se pri volitvah v šoštanjski okrajni šolski svet združili liberalci in nemškutarji. Predno so pa pričakovali, so dobili liberalci zaslužno plačilo. Pri volitvah v okrajni zastop šoštanjski, ki so se vršile minuli teden in o katerih poročamo na drugem mestu, so propadli vsi liberalni zavezniški posilinemcevi z znanim liberalnim županom Žagarjem na čelu. Tako je prav!

Novi koroški deželni predsednik. Iz Dunaja prihaja vest, da prideta kot naslednika odstopivšega koroškega predsednika dr. Heina kot najresnejša kandidata grof Schaffgotsch, ki je sedaj tčdeljen kranjski deželni vladi, in dvorni svetnik grof Strgkh, ki je čdeljen štajerski deželni vladi, v pošt.

Otvoritev obrtne nadaljevalne šole s trgovskim tečajem v Šmarju pri Jelšah bo dne 3. novembra ob 5. uri popoldne. Šolo so obvezni obiskovati vsi obrtniški vajenci (in vajenke) v oddaljenosti do 3 km od šole. Na prosto voljo je dan obisk šole (in sicer pouka v posamičnih ali vseh predmetih) pomočnikom in pomožnim delavcem šolskega okoliša, kakor tudi vajencem izven navedenega okraja. Pouk je brezplačen, ravno tako dobe vajenci vse šolske potrebšćine brezplačno. Oglasiti se je zadnji teden pred pričetkom pouka (najboljše dne 29. oktobra ali pa dne 1. novembra popoldne).

Vodstvo.

Štajersko.

Zavod šolskih sester v Mariboru je bil v torek dne 17. oktobra 1911 veselo presenečen po visokem obisku prevzvišenega nadpastirja. Nenapovedani so došli ob 10. uri predpoldne in posetili po vrsti obojni otroški vrtec, vse razrede vadnice in Franc Jožefovega jubilejnega ženskega učiteljišća, telovadnico in druge k učiteljišču spadajoče prostore. V višjih letnikih so izpodbujali gojenke zlasti k vztrajni pridnosti, češ, da malomarna gojenka sama sebe bolj kaznuje, kakor je kaznovana po slabem redu v izpričevalu, ker si škoduje za poznejše življenje, da pa je enako marljivost sama sebi v plačilo in v korist. Tudi so poudarjali važnost krščanskega nauka in potrebnost življenja po naukih svete vere, pred vsem potrebnost pobožne molitve, s katero si izprosimo božjega blagoslova za svoje delo. Kot zastavo božjega blagoslova so prevzvišeni gospod knezoškof v vseh razredih podelili višepastirski blagoslov. Ob 12. uri opoldne so se poslovili od zavoda. Žigar predstojnice in gojenke bodo ta dan ohranile v hvaležnem spominu.

Maribor. Včeraj dne 24. t. m. je aretiral tukajšnji policijski inspektor Niesner od dunajskega deželnega sodišća za sledovanega tatu Fischna v gradu „Hausambacher“ pri Hočah, kjer je bil že več me-

secev v službi kot sluga. Službo je pa že odpovedal. Poročila nemških listov torej v toliko niso točna, ker govorijo o aretaciji v Mariboru.

Maribor. Smrtna kosa. V ponedeljek dne 23. t. m. je umrla v starosti 60 let soproga tukajšnjega gostilničarja in hišnega posestnika „pri grozdu“, gospoda Spatzeka. Pogreb se vrši danes ob ½5. uri popoldne.

Sv. Magdalena v Mariboru. Meseca septembra 1911 je bilo: 8 porok, 40 rojencev, 36 mrličev, 6 oseb se je vrnilo v kat. cerkev.

Konjice. V soboto in nedeljo se je mudil v Konjicah protestantovski pastor May iz Celja povodom nekakega lutrskega krsta; kajpada je povabil svoje redke ovčice h nauku „čistega evangelija.“ Pa konjiški Nemci so prepametni, da bi mislili na „proč od Rima.“ Nemec in katoliška vera se še čisto dobro vjemata. Nečuvno pa je, da se za tako hujskajoče izzivanje prepuščajo prostori okrajnega zastopa in sicer tik za glavnim oltarjem katoliške farne cerkve. Gospod okrajni načelnik, vaše pravice ne segajo tako daleč!

Ormož. Dne 22. t. m. je imela požarna bramba v prostorih dobro znanega Skorčiča tombolo. Ob tej priliki so dokazali naši ognjegasci zopet prav žalostno resnico, da se ne zavedajo svoje narodnosti. Videlo se jih je z nemškimi znaki in slišalo se jih je, kako so se postavljali, češ, mi smo Nemci. Prav posebno se je izkazal eden voditeljev ormoških ognjegasciev, ki se je izrazil v slovenskem jeziku takole: „Jaz sem Nemec, ker je naše društvo nemško!“ Pošteno mu je zasolil slovenski kmet, ki ga je vprašal, kako mora biti Nemec, ko govori slovensko. Slišalo se je tudi marsikoga vprašati: Ali je slovenska ali nemška veselica? Dobro bi bilo in zadnji čas je že, da se naš okoliški „fajerber“ enkrat vzdrami iz svoje politične zaspanosti.

Sv. Vid pri Grobelnem. V nedeljo dne 29. t. m. se bode igrala po večernicah igra „Strahovi.“ Vsi zavedni Sentvčani in vrli sosedje, pridite! Veliko lepega bodeče slišali in videli. Čisti dobiček je namenjen bralnemu društvu ter ubogi šolski mladini, zato se preplačila hvaležno sprejemajo. Vstopnina 30 vin., sateži 80 vin. K prav obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Ljutomer. V ponedeljek zjutraj so našli tukaj umorjenega s presekanjo glavo M. Pregarja blizu njegovega stanovanja pod Franc Josipovo šolo. Pokojnik je bil blizu 40 let šolski sluga naše slovenske šole ter je to službo lani radi onemoglosti opustil. N. v. m. p.!

Sv. Lovrenc na Drav. polju. Bralno društvo vabi stariše in vse mladeniče in mladenke na ustanovni shod Mlad. in Dekliške zveze dne 29. t. m. po večernicah v Čitalnici. Govoril bo g. dr. Jos. Hohnjec iz Maribora, nastopili bodo tudi mladeniči in mladenke in pevski zbor.

Ljutomer. Nagloma je umrl v Slamnaku, kjer je bil na bratvi, častiti gospod pater Konstantius Flöss, dominikanski duhovnik iz Grada, v 70. letu svoje starosti. Pogreb je bil v soboto dne 21. t. m. ob veličastnem spremstvu vernega ljudstva in 17 gospodov sobratov-duhovnikov. R. i. p.

Središće. Središki Orel ima v nedeljo dne 29. t. m. popoldne v prostorih častitega gospoda Šinka javno telovadbo. Pride tudi načelnik mariborskega odseka. Bratje, udeležite se polnoštevilno te naše prireditve!

Šoštanj. Prejšnji teden so se vršile volitve v okrajni zastop šoštanjski, in sicer v ponedeljek dne 16. t. m. iz veleposestva, iz tržke občine Velenje in iz mestne občine Šoštanj, v torek dne 17. t. m. pa iz kmečkih občin. Za te volitve je bilo zanimanje veliko, posebno ker je bila še v živem spominu sramotna nemškutarsko-liberalna zveza pri zadnji volitvi v šoštanjski okrajni šolski svet, pri kateri so, kakor znano, naši močje zmagali s častno večino. In ogorčenje na to zvezo je bilo splošno tudi med našim kmečkim ljudstvom; in to ogorčenje so pokazali naši močje pri zadnjih volitvah v okrajni zastop. Kajti pri teh volitvah so sifrčali iz veleposestniške in kmečke skupine okrajnega zastopa vsi posilinemci in fisti, ki se navdušujejo za zvezo med posilinemci in liberalci. Samo v mestu Šoštanj in v veleobrti še imajo posilinemci poleg Nemcev svoja mesta zagotovljena. Volitve iz veleposestva se združeni nasprotniki sploh niso udeležili, ker je bilo grozdje prekišlo. Pri volitvah iz kmečkih občin so pa nasprotniki sicer poskušali svojo srečo; a je bil ves trud zaman. Nihče naših se ni dal pregovoriti. In tako je zmagala z veliko večino čista slovenska lista naših moč. Vsa čast našim vrlim možem! Ker bi pa mogoče še marsikogar zanimala imena posameznih naših izvoljenih članov okrajnega zastopa šoštanjkega, zato jih tukaj navedemo: v veleposestniški skupini so: pl. Adamovič, dekan Rotner, župnik Cizej, župan Koren iz St. Ilja, dr. Majer, veleposestnik Jan iz Škal, posestnik Steblovnik iz Pake in tesarski mojster Hučovernik iz Velenja. V skupini tržke občine so: župan Skaza, posestnik Brglez, posestnik Rotnik in posestnik Jan. V skupini kmečkih občin so: posestnik Sovič iz Raven pri Šoštanju, župan Pirtovšek iz Pake, posestnik Kroflič iz St. Janža na Peči, posestnik Dolinšek iz St. Ilja, župan Vašl iz St. Andraža, posestnik Škruba iz Topolšice, župan Bačovnik iz Belih vod in župan Kovač iz Škal. Torej so šli Dvornik, Verbuč in Žagar v — zaslužen pokoj, toda brez pokojnine.

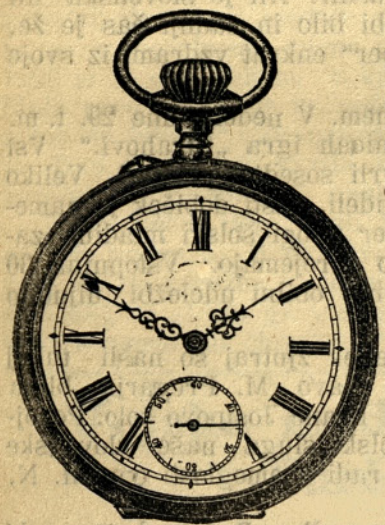
Otroci, ki jih mučijo boleti pri prebavi, naj zavzivajo skozi nekaj dni kake 3 žlice naravne **Franc Jožef-ove** grenčice, ki niti najmanj ne nadleguje celo najnežnejših organov. Prof. pl. Goehardt, Berolin, izjavlja, da je v svoji kliniki mnogokrat in z najboljim te- zadovoljnim uspehom vporabljal »Franc Jožef-ovn« vodo.

Pijte samo Tolstovrško slatino.
Naroči se v Tolstem vrhu, Buštanj, Koroško.

V najem se da dobrodoča gostilna in trgovina z mešanim blagom v »Narodnem domu« v Grebinju na Koroškem. — Prosilci morajo imeti spričevalo trgovske vsposobnosti in se oglasiti ustmeno ali pisмено pri »Hranilnici in posojilnici v Velikovcu« do dne 15. novembra t. l.

Slovenci pozor!

Tehtnice (vage) za mošt, vino, žganje, mleko i. t. d. prave klosterneburške v velikem izboru. Posebno priporočam nove slovenske plošče za gramofon, v katerih imam sedaj posebno veliko izbiro. Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš Maribor
Tegethofova cesta št. 39.

Prevzamem vsa dela dekoracijske, slikarske in pleskarske stroke, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.
Mihael Dobravec v Celju
Gospodska ulica 5.

LEKAR NARJA A. THIERRY-BALSAM

edino pristno z zeleno usmiljeno sestro kot varst. znamko. Oblasno varovan.

Allein echter Balsam
aus der Kaiserlich-Österreichischen
Thierärztl. Hochschule in
Wien

Vsako ponarejenje, posnemanje in prodaja kakšnega drugega balsama s podobnimi znamkami se sodnijsko preganja in strogo kaznuje. — Nedosežnega uspeha pri vseh boleznih na dihalih, pri kašlju, hripavosti, žrelnem kataru, pri boleznih v prsih, pri pljučnih boleznih, posebno pri infuenci, pri želodčnih boleznih, pri vnetju jeter in vranice, pri slabem teku in slabi prebavi, pri zaprtju, pri zobobolu in ustnih boleznih, pri trganju po udih, pri opeklinah in in izpuščajih itd. 12 1/2 ali 6 1/2 ali 1 gr. specialne stekla K 5 60.

Lekarnarja A. Thierry-a
samo pristno
centifolijsko mazilo

je zanesljivo in nagotovejšega učinka pri ranah, oteklinah, poškodbah, vnetjih, tvorih, odstranjuje vse tuje snovi iz telesa in radi tega dostikrat na prvi operacijo nepotrebnost. Zdravilnega učinka tudi pri starih ranah i. t. d. 2 dozi staneta 3 60 K.

Naroči se: Lekarna k angelju varihu, ADOLF THIERRY v PREGRADI pri ROGATCU.
Dobi se v vseh lekarnah in sicer v Mariboru v lekarni W. A. König.

Schlüter-kruh

redilen, lahko prebavljiv, okusen, ostane dolgo svež, lep kruh in cen. Izdeluje

pekarna Berner

Koroška cesta, filialka v Tegetthoffovi ulici.

Dobro rodbinsko kavo

priredi že mali dodatek pravega : Francka : s kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled svoje nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kakovosti našel je pravi Franck toli priljubljen sprejem v slehernem gospodinjstvu.

Mnogo denarja

prihrani, kdor si nabavi sukno in modno blago od tvrdke

Milica Tomec,

tovarna sukna. Humpolec, Češko.

Vzorci se pošiljajo na zahtevo brezplačno na ogled.

✓ Solidni zastopniki se spremlajo. ✓

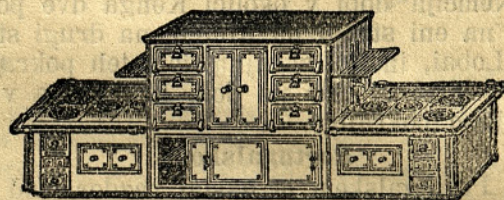
Zakaj, moj ljubi, si nahoden?

Meni se kaj takega sploh ne more zgoditi. Prvič imam izvrstno protisredstvo in drugič, si znam hitro pomagati, ako čutim le malo prehlajenja; jaz vzamea zmiraj pristne sodenske mineralne pastile. Kakor hitro obolijo vrat in bronhije vsled nahoda, pomagajo hitro in sigurno sodenske pastile. Zatoj poslušaj moj svet, kupi si v lekarni ali drožeriji škatljo sodenskih za K 1 25, pazi pa, da ne dobiš kakih ponarejenih.

Generalna reprezentanca za Avstro-Ogrsko W. Th. Guntzert, c. kr. dvorni dobavitelj Dunaj IV-1., Grosse Neugasse 17.

Slovenske občine in gospodarska društva — spominjajte se v svojih proračunih „Slovenske Straže“

Tovarna za peči H. KOLOSEUS
Wels, Gorje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Veletrgovina s špecerijo in 479

z deželnimi pridelki

Anton Kolenc: Celje

Glavna zaloga: Graška cesta 22 Podružnica: Narodni dom.

Prazen je izgovor, da se mora blago iskati pri tujcih, ker Vam nudi domača zgoraj imenovana veletrgovina v vsakem oziru bogato in zelo povečano zalogo z vedno svežim blagom, tako, da zamore proti vsaki konkurenci popolnoma ustreči zahtevam cenj. g. trgovcev in prosim za mnogobrojen obisk, o čemur se lahko vsakdo sam prepriča, če tudi z najmanjšim poizkusom.

Velečastitim gospodom duhovnikom ponudim rošene, kakor tudi druge vrste sveč, ter olje in kadilo za cerkve.

Kupujem tudi deželne in druge pridelke, kakor oves, rž, pšenico, divji kostanj, želod, suhe gobe, med v satovju, fižol, seno, orehe, krompir, malinsno šupo, smrekove storže, vsakovrstno sadje, sveže in suho, vinski kamen, itd. itd. sploh vse deželne pridelke po najvišjih dnevnih cenah, nadalje kupujem vsakovrstne vreče, ter petrolejske in oljnate sode.

Imam tudi v zalogi riževo moko in otrobo za krmilo živine v ceni od 9 do 15 Kron 100 kg pri odjemu celega vagona ter „Lukulus“ za pitanje svinj.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: na 3 dne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4%. Obresti se pripisujejo k kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti se pošilja hranilno položnico na razpolago (šifra konta 97.078). Benigni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 4 1/2%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poročstvo po 5 1/2%, in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojeje na nastave vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svoje list proti povratni gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Predajo na vknjižbo dala posojilnica brezplačno, stranka plača le koliko.

Uradne ure

se vsako sredo in četrtek od 9 do 12 dopoldne in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izvenredni prazniki. — V uradnih urah se sprejema in plačuje denar.

Polasnila se dajejo

in polasnila sprejemajo vsak delavnik od 9 do 12 dopoldne in od 2 do 4 popoldne.